

CULTURA BARCELONA -
22 febrer 2021 2.00 h

Sàvies visions

- **Joaquim Carbó publica un dietari que va escriure el 2000, 'Males setmanes'**

Joaquim Carbó ha publicat un dietari molt crític, vint anys de JUANMA RAMOS.

LLUÍS LLORT - BARCELONA

Joaquim Carbó té 89 anys. Amb problemets i problemots, amb grinyols articulars i lapsus de memòria recent, amb una certa nostàlgia d'escenes del passat i sense por del futur. En resum, uns 89 anys esplèndids, lúcids, enrabiant-se per motius d'actualitat i

Al llarg de l'any 2000, Carbó va transcriure tota mena de notícies llegides amb esperit crític

conservant, com una brasa diminuta, aquella lluïssor en la mirada trapella que es manté encesa amb el combustible de la il·lusió.

Acaba de publicar un nou llibre –ni cal dir quants en porta, arrodonim-ho a 150–, *Males setmanes*, que li ha editat L’Avenç. “Ben decidit a publicar aquestes males setmanes, se’m va presentar el problema de triar a qui les podria oferir. Vaig tenir la bona pensada de creure que L’Avenç, que mai abans m’havia publicat, podia ser el lloc més apropiat per l’interès que mostra per difondre una visió crítica del present”, explica Carbó.

I per què un autor de novel·la i narrativa com ell –sí, sobretot d’infantil i juvenil, com el seu long-seller *La casa sota la sorra*, però també amb una trentena de títols per a adults– busca una editorial amb esperit crític?

Perquè *Males setmanes* és un dietari de l’any 2000 –de l’1 de gener al 26 de novembre– en què Carbó aboca comentaris sobre la molta cultura que consumia (i consumeix, si li ho permeten), però, sobretot, anota una infinitat de notícies de contingut social, polític, bèl·lic..., i les transcriu en paraules seves i amb esperit crític. Cal tenir en compte que cada dia llegeix tres diaris.

Tot i que les seves reflexions i aportacions de tant en tant tenen un to divertit, en molts casos arrodoneix la tasca notarial amb dades afegides, com ara l’estadística de morts per culpa de la droga en una determinada etapa, per posar un sol exemple entre molts.

I per què el publica, vint anys després? “Perquè la interrupció brusca de la normalitat per culpa del carronyavirus” li va impedir fer la seva vida activa habitual: anar al cinema, al teatre, a concerts, a conferències i presentacions literàries, o “alguna escapada enllà de la ciutat”. Això ara, no fa vint anys!

“No em veia amb cor d’ampliar la meva galeria de perdedors” amb històries com les que la pandèmia ha provocat. Per això, remenant arxius de l’ordinador per passar l’estona durant el confinament, va trobar aquest dietari inèdit. I aquí el tenim. Amb l’aroma literària de Carbó per reflexionar, a través d’un passat recent, sobre un present que, més per mal que per bé, no ha canviat gaire.